

Publicerad 2013-09-06 03:24 av Magica

Från 2009, finns publicerad av mig tidigare på annan sida. Vore intressant få lite konstruktiv kritik på denna om möjligt och se vad ni tycker om mina lite längre texter.

Ur en betraktares synvinkel

Jag vet varken ut eller in emellanåt, vet inte ord eller känslor på vad jag känner men jag skriver ändå. Det enda jag vet är att jag älskar, det är grunden och den enda klara sanningen.

Det känns inte som att jag kommer någonstans, stundtals är det som att jag äts upp inifrån. Besattheten av olusten av igår bildar ringar i själen medan fjärilen beskådar åter igen.

Ledsagad av livet ber du men din tro är en främling beredd att dö för något större, något mer givande, något mer meningsfullt än att såras.

Tårar faller, tomheten ler, känslorna dansar i neonljus utan färger, rädda att förstöras av sagda ord jag inte vet vad de betyder.

Varför längtar mitt hjärta så ofta fel?

Varför finns inte det totala?

Varför är de grävande bestarna stenkastade barn av igår?

Jag känner så ofta att jag inte räcker till, att jag inte duger till, så som jag är. Mina dagar vill älska fullt ut men hindras av strider jag inte vill befästa då de förgör. Jag deltar inte i labyrintspel eller ordlekar. Ändå kastar jag tärningen och följer instruktionerna. Jag befinner mig ständigt på hållplatser, väntar på livet - och jag är så trött på det nu.

Allt tycks handla om att lura ögat, strandsatta drömmar och känslan av ouppnåeliga mål kryper stundtals in under min hud och letar sig genom mina vener, sår nya frön till tvivel och leker charader med mitt hjärta. Känslan vandrar i vakuumfyllda toner de dagar då botten ter sig närmare.

Vad är det jag söker och kommer jag någonsin att nå det när ovetandet tar över och rädslan åter igen befästs?

Ser ut över havet. När jag var liten såg jag alltid de dansande älvorna på vattnet men nu har älvorna inte längre tid för mina fantasier. Så jag tar ett djupt andetag och försöker le, stryker ett streck över tidigare strider och smärtor och börjar om.

En betraktare är alltid en betraktare såvida inte betraktelserna förändras och tar nya former.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magica med Poeter.se id #12431 innehar upphovsrätten